

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กนก อินทร์พรรย์. วิธีพิจารณาความกับศาลในสหรัฐอเมริกา. ตุลาคม 26 (กันยายน-ตุลาคม): 5-75
กมลชัย รัตนสกาวงศ์. กฎหมายปกครอง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: วิศิษฎ์สรรจร, 2542.
- กมลชัย รัตนสกาวงศ์. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับระบบกฎหมายและระบบศาลของประเทศ
สหพันธรัฐเยอรมนี. ใน รวมบทความในโอกาสครบรอบ 60 ปี ดร.ปรีดี เกษมทรัพย์.
กรุงเทพมหานคร: พี.เค.พรินติ้งเฮาส์, 2531.
- กมลชัย รัตนสกาวงศ์. หลักกฎหมายปกครองเยอรมัน. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ยุโรปศึกษาแห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- กิตติศักดิ์ ปรกิติ. ความเป็นมาและหลักการใช้นิติวิธีในระบบซีวิลลอว์และคอมมอนลอว์.
(อัดสำเนา)
- เกรียงไกร เจริญธนาวัฒน์. หลักพื้นฐานกฎหมายมหาชนว่าด้วย รัฐ รัฐธรรมนูญ และกฎหมาย.
พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2552.
- คณิต ณ นคร. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2549.
- คณิต ณ นคร. อัยการเยอรมัน และการดำเนินคดีอาญาของอัยการเยอรมันก่อนฟ้องในอัยการ
กับการสอบสวนคดีอาญา. กรุงเทพมหานคร: ชูติมาการพิมพ์, 2533.
- คำสั่งศาลฎีกาที่ 29/2550 เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาคดีค้างการพิจารณาในศาลฎีกา.
- คำสั่งศาลฎีกาที่ 22/2551 เรื่อง การไม่รับคดีซึ่งข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงที่อุทธรณ์หรือฎีกา
จะไม่เป็นสาระอันควรแก่การพิจารณาไว้พิจารณาพิพากษา.
- จรัญ ภักดีธนากุล. สรุปคำบรรยายกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วยการอุทธรณ์ ฎีกา.
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: จีระวิชาการพิมพ์, 2551.
- จันทร์ สิ้นสุภฤกษ์. การยอมรับและบังคับตามคำพิพากษาศาลต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- จิรนิติ หะวานนท์ และคณะ. การใช้สิทธิฎีกา. ใน รายงานการวิจัยเสนอต่อสำนักงานส่งเสริม
คณะกรรมการตุลาการ กระทรวงยุติธรรม, 2534.
- ชาญณรงค์ ปราณจิตต์ และคณะ. การวิจัยเพื่อหาวิธีลดปริมาณคดีที่มาสู่ศาลอุทธรณ์และศาลฎีกา. ใน
รายงานการวิจัยสาขานิติศาสตร์เสนอต่อคณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ, 2544.

- ชินานนท์ วงศ์วีระชัย. การแก้ไขคำพิพากษาในคดีอาญาโดยการอุทธรณ์ตามระบบกฎหมายคอมมอนลอว์และซีวิลลอว์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2527.
- เชิดวุฒิ สิมพิมลบูรณ์. ปัญหาความขัดแย้งของอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลกับการกระทำของเจ้าหน้าที่ตำรวจในระบบกฎหมายเยอรมัน. วารสารวิชาการศาลปกครอง 9 (มกราคม-เมษายน 2552): 85.
- ฐนิตพัฒน์ วิจัยศิริ. การอุทธรณ์ปัญหาข้อเท็จจริงในคดีอาญา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2544.
- ฐิติมา ภูสาร. ปัญหาการอุทธรณ์ฎีกา แบบระบบสิทธิในคดีแพ่งของไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2547.
- ณรงค์ ใจหาญ. หลักกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เล่ม 2. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2550.
- ดำรง ธรรมารักษ์ และสมโชค เจริญลาภ. แนะนำระบบศาลของสหรัฐอเมริกา. วารสารนิติศาสตร์ 3 (ธันวาคม 2514): 118.
- ต่อพงศ์ กิตติยานุพงศ์. ปัญหาขอบเขตการควบคุมคำสั่งทางปกครองระหว่างศาลปกครองกับศาลอาญา. ใน รายงานการวิจัยเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2549.
- ธานินทร์ กรัยวิเชียร. คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สหกรณ์ออมทรัพย์ กระทรวงยุติธรรม, 2521.
- ธานินทร์ กรัยวิเชียร และ วิชา มหาคุณ. การตีความกฎหมาย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- ธานิศ เกศวพิทักษ์. คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ภาค 3-4 (มาตรา 157-245) เล่ม 2. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: สำนักอบรมกฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, 2553.
- ธิติพันธ์ ฉายบาง. การรับคดีอาญาขึ้นสู่การพิจารณาของศาลสูงสุด : ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศเยอรมนี และประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2546.
- นฤมล เทียนนาม. การดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาลสูงของไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2549.
- นันทวัฒน์ บรมานันท์ และชาญชัย แสวงศักดิ์. คำแปลรัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐฝรั่งเศส ค.ศ. 1958. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2549.
- นพพร โพธิ์รังสิยากร. การใช้ดุลพินิจของศาลในการลงโทษ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

- นพพร โพธิ์รังสิยากร. บทบาทของศาลสูงสุดแห่งสหรัฐอเมริกา: การเลือกรับคดีขึ้นพิจารณา. บทบัญญัติ 43 (กันยายน 2530): 96-106.
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. รวมคำบรรยายเนติบัณฑิตไทย ภาคหนึ่ง สมัยที่ 54 การบรรยายครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, 2544.
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. เอกสารการสอนชุดวิชาระบบกฎหมายต่างประเทศ. (อัดสำเนา) บรรเจิด สิงคะเนติ. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคดีปกครองเยอรมัน. กรุงเทพมหานคร: โครงการตำรา และวารสารนิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2547.
- บุญศรี มีวงษ์อุโฆษ. หลักการใช้อำนาจขององค์กรที่ต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์พี.เพรส, 2549.
- ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง.
- ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา.
- ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเยอรมัน.
- ปวีณา มาศมุกทิก. การจำกัดสิทธิอุทธรณ์ ฎีกาในคดีแพ่ง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารนิติศาสตร์ สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- พระธรรมนูญศาลยุติธรรม.
- พระธรรมนูญศาลยุติธรรมแห่งเยอรมนี.
- พิพัฒน์ จักรางกูร. ห้ามอุทธรณ์ข้อกฎหมายที่ไม่เป็นสาระแก่คดี [ออนไลน์]. 2552. แหล่งที่มา <http://www.library.coj.go.th/indexarticle.php> [2553, มกราคม 20]
- พศวัจน์ กนกนาก. การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างศาลยุติธรรมของประเทศไทยในการอุทธรณ์และ ฎีกา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารนิติศาสตร์ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2549.
- พงษ์อาจ ตรีกิจวัฒนากุล. กฎหมายปิดปาก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารนิติศาสตร์ สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- พรทิภา ไสวสุวรรณวงศ์. การแก้ปัญหาการขัดกันของอำนาจศาลระหว่างศาลยุติธรรมและ ศาลปกครองในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารนิติศาสตร์ สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546.
- พรเพชร วิชิตชลชัย. การพิจารณาคดีอาญาโดยลูกขุนตามกฎหมายอเมริกัน. ตุลพาห 42 (เมษายน-มิถุนายน 2538): 91.
- มานิตย์ จุมปา. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายสหรัฐอเมริกา (Introduction to American Law). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2552.

- มานิตย์ จุมปา. บรรณาธิการ. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับกฎหมาย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- ระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาว่าด้วยการไม่รับคดีซึ่งข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงที่อุทธรณ์หรือฎีกาจะไม่ใช่สาระอันควรแก่การพิจารณาไว้พิจารณาพิพากษา พ.ศ. 2551.
- รัฐธรรมนูญแห่งเยอรมนี.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550.
- ราตรี ดามี. การพิจารณาคดีอาญาในศาลสูง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2549.
- แรงรณ ปริพันธ์พจนพิสุทธ์. แนวทางการลดปริมาณคดีที่ค้างพิจารณาในศาลสูง : ศึกษาเฉพาะกรณีศาลฎีกา. ในงานเอกสารวิชาการส่วนบุคคลเสนอต่อวิทยาลัยการยุติธรรม สำนักงานศาลยุติธรรม, 2549.
- วรรณชัย บุญบำรุง, ธนกร วรปรัชญากุล และ สิริพันธ์ พลรบ. หลักและทฤษฎีกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2549.
- วิชา มหาคุณ. การใช้เหตุผลในทางกฎหมาย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติบรรณาการ, 2549.
- วิชา มหาคุณ. บทบาทของศาลยุติธรรมในการสร้างกฎหมาย. ตุลพาห 1 (มกราคม-กุมภาพันธ์ 2528): 5.
- วิชัย วิวิตเสวี. โครงการจัดตั้งแผนกชี้ขาดข้อฎีกาที่ไม่ควรได้รับการวินิจฉัย. ใน รายงานเสนอโครงการจัดตั้งแผนกชี้ขาดข้อฎีกาที่ไม่ควรได้รับการวินิจฉัยต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา. 1 มีนาคม 2547. (เอกสารไม่ตีพิมพ์)
- วิรัช ชินวินิจกุล. ผู้พิพากษาศาลฎีกา. สัมภาษณ์, 28 สิงหาคม 2552.
- วิษณุ เครืองาม. เรื่องของศาลฎีกาสหรัฐ. วารสารกฎหมาย 3 (กันยายน 2517): 3-14.
- วิษณุ เครืองาม. กฎหมายแองโกล-อเมริกัน. กรุงเทพมหานคร: คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- วรพงษ์ จักรเสน. การดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- ศาลฎีกา. อำนาจหน้าที่ศาลฎีกา [ออนไลน์]. 2552. แหล่งที่มา <http://www.supremecourt.or.th/Webportal/supremecourt.content.php> [2553, มกราคม 20]
- ศาลยุติธรรม, สำนักงาน. กองสารนิเทศและประชาสัมพันธ์. ศาลยุติธรรม. กรุงเทพมหานคร: ออนป้า, 2552.
- ศาลยุติธรรม, สำนักงาน. 731 วัน ในตำแหน่งประธานศาลฎีกา. กรุงเทพมหานคร: ปรินทร์ไอโซน, 2552.

ศิริระ บุญผกา. สิทธิตามรัฐธรรมนูญที่จะได้รับการพิจารณาคดีด้วยความรวดเร็วและเป็นธรรม ในชั้นอุทธรณ์และฎีกา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2548.

ศิริชัย วัฒนโยธิน. อำนาจฟ้องคดีแพ่ง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

สถานทูตเยอรมนี กรุงเทพมหานคร. ข้อมูลเกี่ยวกับประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี [ออนไลน์] 2553. แหล่งที่มา <http://www.diplo.de/Vertretung/bangkok/th> [2553, มีนาคม 10]

สถิตย์ เล็งไธสงค์. การฟ้องความ. บทบัญญัติ 23 (มกราคม 2508): 72.

สำนักประธานศาลฎีกา. การประชุมเชิงปฏิบัติการโดยระบบทางไกลผ่านจอภาพ (Video Conference). การปฏิเสธไม่รับพิจารณาพิพากษาคดีซึ่งไม่เป็นสาระอันควรแก่การพิจารณาในศาลฎีกา. ครั้งที่ 2. ณ สถานเอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกาประจำประเทศไทย. 25 มิถุนายน 2551. (เอกสารไม่ตีพิมพ์)

สำนักประธานศาลฎีกา. การประชุมเชิงปฏิบัติการโดยระบบทางไกลผ่านจอภาพ (Video Conference). แนวทางการดำเนินการแก้ไขปัญหาคดีค้างพิจารณาในศาลสูง : ประสพการณ์จากศาลฎีกาสหรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา และแคนาดา. ณ สถานเอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกาประจำประเทศไทย. 17 กันยายน 2551. (เอกสารไม่ตีพิมพ์)

สำนักประธานศาลฎีกา. การประชุมเชิงปฏิบัติการโดยระบบทางไกลผ่านจอภาพ (Video Conference). เรื่องแนวทางการดำเนินการแก้ไขปัญหาคดีค้างพิจารณาในศาลสูง : ประสพการณ์ของศาลฎีกาแห่งประเทศไทยสิงคโปร์. ณ ศาลฎีกา. 22 กรกฎาคม 2551. (เอกสารไม่ตีพิมพ์)

สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. เอกสารการสอนชุดระบบกฎหมายไทยและต่างประเทศ. พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2549.

สุธรรม ภัทราคม. ระบบงานศาลไทยเปรียบเทียบกับต่างประเทศ. บทบัญญัติ 28 (ตุลาคม-ธันวาคม 2512): 84.

สุพิศ ปราณีตพลกรัง. หลักการวินิจฉัยข้อเท็จจริงและการชั่งน้ำหนักพยานหลักฐาน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: จีระวิชาการพิมพ์, 2537.

โสภณ รัตนกร. การวางแผนแก้ไขปัญหาคดีความล่าช้าของการดำเนินคดีในศาล บทบัญญัติ 42 (มกราคม-กุมภาพันธ์ 2517): 7.

โสภณ รัตนกร. คำอธิบายกฎหมายลักษณะพยาน. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติบรรณาการ, 2549.

- สมชัย ชีฆาอุตมากร. ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ภาค 3 อุทธรณ์และฎีกา. กรุงเทพมหานคร: พลสยาม พรินติ้ง (ประเทศไทย), 2552.
- หยุด แสงอุทัย. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 17. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2552.
- อรรถนิติ ดิษฐอำนาจ. กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ภาค 3. ใน รวมคำบรรยายภาค 2 สมัยที่ 62 เล่ม 7, กรุงเทพมหานคร: สำนักอบรมกฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, 2553.
- องอาจ โรจนสุพจน์. กระบวนการชี้ขาดข้อฎีกาที่ไม่ควรได้รับการวินิจฉัยจากศาลฎีกา. ใน งานเอกสารวิชาการส่วนบุคคลเสนอต่อวิทยาลัยการยุติธรรม สำนักงานศาลยุติธรรม, 2549.

ภาษาอังกฤษ

- Casper, G., and Zeissel, H. Lay judges in German Criminal Courts 1. The Journal of Legal studies, 1972.
- Dervont, T.R.V. American Law and The Legal System : Equal Justice Under The Law. 2nd ed. New York: West Legal Studies, 2000.
- Foster, N.G. German Legal and Legal Language. Oxford: Oxford University, 2002.
- Foster, N.G., and Sule, S. German legal System and Laws. 3rd ed. Oxford: Oxford University Press, 2002.
- Heidenheime, A.J., and Kommers, D.P. The Government of German. 4th ed. New York: Thomas Y.Crowell, 1975.
- Hellman, A.D. The Supreme Court. University of Pittsburgh law Review 44 (Spring 1983): 614.
- Herzog, P.E., and Karlen, D. Attacks on Judicial Decisions. In Civil Procedure. Vol. 16 International Encyciopedia Law, p.8. Boston, London: Martinus Nijhoff, 1984.
- Israel, J.H., ed. Introduction to the Criminal Justice System. 2nd ed. New York: West Publishing, 1979.
- Joseph, C.E. Manual of German Law Vol.1. New York: Oceana, 1905.
- Judicial Council of California. Supreme Court of California [online]. 2010. Available from <http://www.courtinfo.ca.gov/courts/supreme> [2010, February 10]
- Langbein, J.H. Comparative Criminal Procedure, Germany. New York: West Publishing Company, 1977.
- Meador, D.J. American Courts. St. Paul Minn.: West Publising, 1991.

Moorfield, S. The Reform of Legal Procedure. New heaven: Yale University Press, 1916.

Posner, R.A. The Federal Courts: Crisis and Reform. U.S.A.: Harvard University Press, 1985.

Rochester. American Jurisprudence "Appeal and Error" vol. 4. 2nded. New York: The Lawyers Co-operative publishing, 1969.

Rochester. American Jurisprudence "Trial" vol.76. 2nded. New York: The Lawyers Co-operative publishing, 1969.

Rubin, H.T. The Courts : fulcrum of the justice system. Pacific Palisades, Calif: Goodyear Pub., 1976.

Rules of The Supreme Court of The United States.

Sheldon, A. Amos and Walton's Introduction to French Law. 3rd ed. Edited by F.H. H.Ted Rubin, The Courts : fulcrum of the justice system. Santa Monica, Calif: Goodyear Pub., 1976.

The Constitution of the United States of America.

The Federal Court of Justice. The Position of the Federal Court of Justice in the German Court System [online]. 2010. Available from : http://www.bundesgerichtshof.de/cln_136/EN/FCoJ/TaskOrganisation/PositionFCoJ/positionFCoJ_node.html [2010, February 10]

The Online News Hour. The Decision Process [online]. 2003. Available from : http://www.pbs.org/newshour/indepth_coverage/law/supreme_court/history_process.html [2010, February 12]

Ulmer, S.S. Supreme Court Justice as Strict and Not-so-strict Constructionists: Some Implications. Cited in Law & Society Review 8 (Fall,1973): pp.13-32.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

ส่วนที่ ๓

ศาลยุติธรรม

มาตรา ๒๑๙ ศาลยุติธรรมมีสามชั้นคือ ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา เว้นแต่ที่มีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในรัฐธรรมนูญนี้หรือตามกฎหมายอื่น

ศาลฎีกามีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายบัญญัติให้เสนอต่อศาลฎีกาได้โดยตรง และคดีที่อุทธรณ์หรือฎีกาค่าพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ตามที่กฎหมายบัญญัติ เว้นแต่เป็นกรณีที่ศาลฎีกาเห็นว่าข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงที่อุทธรณ์หรือฎีกานั้นจะไม่ใช่สาระอันควรแก่การพิจารณา ศาลฎีกามีอำนาจไม่รับคดีไว้พิจารณาพิพากษาได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกากำหนด

ให้ศาลฎีกามีอำนาจพิจารณาและวินิจฉัยคดีที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งและการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา และให้ศาลอุทธรณ์มีอำนาจพิจารณาและวินิจฉัยคดีที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งและการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น ทั้งนี้ วิธีพิจารณาและวินิจฉัยคดีให้เป็นไปตามระเบียบที่ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกากำหนด โดยต้องใช้ระบบไต่สวนและเป็นไปโดยรวดเร็ว

ให้มีแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกา โดยองค์คณะผู้พิพากษาประกอบด้วยผู้พิพากษาในศาลฎีกาซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาหรือผู้พิพากษาอาวุโสซึ่งเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาจำนวนเก้าคน ซึ่งได้รับเลือกโดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา โดยวิธีลงคะแนนลับ และให้เลือกเป็นรายคดี

อำนาจหน้าที่ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ และในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ภาคผนวก ข

พระธรรมนูญศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓

มาตรา ๒๓ ศาลฎีกามีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายบัญญัติให้เสนอต่อศาลฎีกาได้โดยตรง และคดีที่อุทธรณ์หรือฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์ภาคตามที่กฎหมายบัญญัติ เว้นแต่กรณีที่ศาลฎีกาเห็นว่า ข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงที่อุทธรณ์หรือฎีกานั้นจะไม่เป็นสาระอันควรแก่การพิจารณา ศาลฎีกามีอำนาจไม่รับคดีไว้พิจารณาพิพากษาได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกากำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ภาคผนวก ค

ระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

ว่าด้วยการไม่รับคดีซึ่งข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงที่อุทธรณ์หรือฎีกา
จะไม่เป็นสาระอันควรแก่การพิจารณาไว้พิจารณาพิพากษา

พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑๙ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง ของพระธรรมนูญศาลยุติธรรม ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาให้ออกระเบียบว่าด้วยการไม่รับคดีซึ่งข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงที่อุทธรณ์หรือฎีกาจะไม่เป็นสาระอันควรแก่การพิจารณาดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาว่าด้วยการไม่รับคดีซึ่งข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงที่อุทธรณ์หรือฎีกาจะไม่เป็นสาระอันควรแก่การพิจารณาไว้พิจารณาพิพากษา พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ คดีที่อุทธรณ์หรือฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ตามที่กฎหมายบัญญัติ หากศาลฎีกาเห็นว่าข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงที่อุทธรณ์หรือฎีกานั้นจะไม่เป็นสาระอันควรแก่การพิจารณา ให้ศาลฎีกามีคำสั่งไม่รับคดีดังกล่าวไว้พิจารณาพิพากษาได้

ข้อ ๔ ข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงที่อุทธรณ์หรือฎีกาจะไม่เป็นสาระอันควรแก่การพิจารณา หมายถึงข้ออุทธรณ์หรือฎีกาที่ศาลฎีกาไม่พึงรับไว้พิจารณาพิพากษา เนื่องจากไม่มีเหตุที่จะเปลี่ยนแปลงผลคำวินิจฉัยของศาลล่าง และให้รวมถึงกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เป็นอุทธรณ์หรือฎีกาในปัญหาข้อกฎหมายซึ่ง

๑.๑ เคยมีคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลฎีกาวินิจฉัยข้อกฎหมายดังกล่าวมาแล้วและยังไม่มีเหตุที่จะเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยเดิม

๑.๒ เป็นข้อกฎหมายที่ไม่ยุ่งยาก และการวินิจฉัยข้อกฎหมายดังกล่าวจะไม่มีผลเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยของศาลล่าง

๑.๓ เป็นข้อกฎหมายซึ่งศาลล่างได้วินิจฉัยไว้ถูกต้องแล้ว และไม่มีเหตุที่จะเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยของศาลล่าง

๑.๔ เป็นข้อกฎหมายที่ถึงแม้จะวินิจฉัยให้เป็นคุณตามข้ออุทธรณ์หรือฎีกา ก็ไม่เป็นเหตุที่จะเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยของศาลล่าง

(๒) เป็นอุทธรณ์หรือฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงซึ่ง

๒.๑ ศาลล่างได้วินิจฉัยข้อเท็จจริงดังกล่าวไว้ชอบด้วยเหตุผลแล้วและไม่มีเหตุที่จะเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยของศาลล่าง

๒.๒ มีเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวกับดุลพินิจในการกำหนดโทษ รอกการกำหนดโทษ หรือรอการลงโทษซึ่งไม่มีเหตุที่จะเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยของศาลล่าง

(๓) เป็นอุทธรณ์หรือฎีกาที่มีการรับรองหรืออนุญาตให้อุทธรณ์หรือฎีกา และอุทธรณ์หรือฎีกานั้นไม่มีเหตุที่จะเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยของศาลล่าง

(๔) เป็นอุทธรณ์หรือฎีกาที่เมื่อพิจารณาอุทธรณ์หรือฎีกาทั้งฉบับแล้วกรณีไม่มีเหตุที่จะเปลี่ยนแปลงผลตามคำวินิจฉัยของศาลล่าง

ข้อ ๕ ให้จัดองค์คณะผู้พิพากษาตามที่ประธานศาลฎีกาเห็นสมควรเป็นผู้พิจารณาว่าข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงที่อุทธรณ์หรือฎีกานั้นจะไม่เป็นสาระอันควรแก่การพิจารณาตามระเบียบนี้

ข้อ ๖ คำสั่งไม่รับคดีไว้พิจารณาพิพากษารวมระเบียบนี้ให้เสนอต่อรองประธานศาลฎีกาซึ่งประธานศาลฎีกามอบหมายเป็นผู้พิจารณาสั่งออก

ข้อ ๗ ประธานศาลฎีกามีอำนาจออกคำสั่งและแบบพิมพ์ต่างๆ เพื่อให้การพิจารณาพิพากษาคดีเป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

วิรัช ลิ้มวิชัย

ประธานศาลฎีกา

ภาคผนวก

คำสั่งศาลฎีกา

ที่ ๒๒/๒๕๕๑

เรื่อง การไม่รับคดีซึ่งข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงที่อุทธรณ์หรือฎีกา
จะไม่เป็นสาระอันควรแก่การพิจารณาไว้พิจารณาพิพากษา

.....

ด้วยระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาว่าด้วยการไม่รับคดีซึ่งข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงที่อุทธรณ์หรือฎีกาจะไม่เป็นสาระอันควรแก่การพิจารณาไว้พิจารณาพิพากษา พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้ประธานศาลฎีกามีอำนาจออกคำสั่งและแบบพิมพ์ต่างๆ เพื่อให้การพิจารณาพิพากษาคดีเป็นไปตามระเบียบประธานศาลฎีกา จึงให้ออกคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในคำสั่งนี้

“ระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา” หมายถึง ระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาว่าด้วยการไม่รับคดีซึ่งข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงที่อุทธรณ์หรือฎีกาจะไม่เป็นสาระอันควรแก่การพิจารณาไว้พิจารณาพิพากษา พ.ศ. ๒๕๕๑

“ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา” หมายความว่า ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาในแผนกหรือผู้พิพากษาในกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา

ข้อ ๒ ให้จัดตั้งส่วนงานตรวจพิจารณาอุทธรณ์ฎีกาเป็นการภายใน โดยให้มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

๒.๑ ตรวจสอบคัดแยกสำนวนคดีที่ข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงที่อุทธรณ์หรือฎีกาจะไม่เป็นสาระอันควรแก่การพิจารณาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

๒.๒ ดำเนินการเกี่ยวกับการสรุปย่อประเด็นปัญหาตามอุทธรณ์หรือฎีกา การทำความเข้าใจพร้อมแนบข้อกฎหมายและแนวคำพิพากษาศาลฎีกา ตลอดจนการยกคำสั่งไม่รับคดีไว้พิจารณาพิพากษาและจัดพิมพ์

๒.๓ จัดทำใบเสนอจ่ายสำนวน (ปลิว) พร้อมร่างคำสั่งและเอกสารที่เกี่ยวข้องให้แก่เลขานุการศาลฎีกาเพื่อเสนอประธานศาลฎีกาจ่ายสำนวน

๒.๔ ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๓ คดีทุกประเภทที่อุทธรณ์หรือฎีกาไปยังศาลฎีกา เมื่องานรับฟ้องได้รับอุทธรณ์หรือฎีกาและลงสารบบรับฟ้องแล้ว ให้รีบส่งสำนวนคดีไปยังงานตรวจพิจารณาอุทธรณ์ฎีกาโดยเร็ว

ข้อ ๔ ข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงที่อุทธรณ์หรือฎีกาจะไม่เป็นสาระอันควรแก่การพิจารณาหมายถึงข้ออุทธรณ์หรือฎีกาที่ศาลฎีกาไม่พึงรับไว้พิจารณาพิพากษา เนื่องจากไม่มีเหตุที่จะเปลี่ยนแปลงผลคำวินิจฉัยของศาลล่าง และให้รวมถึงกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เป็นอุทธรณ์หรือฎีกาในปัญหาข้อกฎหมายซึ่ง

๑.๑ เคยมีคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลฎีกาวินิจฉัยข้อกฎหมายดังกล่าวมาแล้วและยังไม่มีเหตุที่จะเปลี่ยนแปลงแนวคำวินิจฉัยเดิม

๑.๒ เป็นข้อกฎหมายที่ไม่ยุ่งยาก และการวินิจฉัยข้อกฎหมายดังกล่าวจะไม่มีผลเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยของศาลล่าง

๑.๓ เป็นข้อกฎหมายซึ่งศาลล่างได้วินิจฉัยไว้ถูกต้องแล้ว และไม่มีเหตุที่จะเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยของศาลล่าง

๑.๔ เป็นข้อกฎหมายที่แม้จะวินิจฉัยให้เป็นคุณตามข้ออุทธรณ์หรือฎีกาก็ไม่เป็นเหตุที่จะเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยของศาลล่าง

(๒) เป็นอุทธรณ์หรือฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงซึ่ง

๒.๑ ศาลล่างได้วินิจฉัยข้อเท็จจริงดังกล่าวไว้ชอบด้วยเหตุผลแล้วและไม่มีเหตุที่จะเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยของศาลล่าง

๒.๒ มีเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวกับดุลยพินิจในการกำหนดโทษ รอการกำหนดโทษ หรือรอการลงโทษซึ่งไม่มีเหตุที่จะเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยของศาลล่าง

(๓) เป็นอุทธรณ์หรือฎีกาที่มีการรับรองหรืออนุญาตให้อุทธรณ์หรือฎีกาและอุทธรณ์หรือฎีกานั้นไม่มีเหตุที่จะเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยของศาลล่าง

(๔) เป็นอุทธรณ์หรือฎีกาที่เมื่อพิจารณาอุทธรณ์หรือฎีกาทันทีแล้วกรณีไม่มีเหตุที่จะเปลี่ยนแปลงผลตามคำวินิจฉัยของศาลล่าง

ข้อ ๕ ให้ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาซึ่งทำหน้าที่ตรวจพิจารณาอุทธรณ์ฎีกาจัดให้มีการตรวจและคัดแยกสำนวนโดยยึดหลักเกณฑ์ตามข้อ 4

หากเห็นว่าเป็นคดีที่ไม่สมควรได้รับการพิจารณาจากศาลฎีกา ก็ให้ทำบันทึกความเห็นตามแบบแนบท้าย และยกร่างคำสั่งไม่รับคดีเพื่อเสนอประธานศาลฎีกาย้ายสำนวนแก่องค์คณะผู้พิพากษาศาลฎีกา หรือองค์คณะผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีชำนาญพิเศษที่ได้รับมอบหมายจากประธานศาลฎีกาแล้วแต่กรณีต่อไป

การดำเนินการตามวรรคสอง ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสิบวันทำการนับแต่ได้รับสำนวนคดีจากงานตรวจพิจารณาอุทธรณ์ฎีกา

ในกรณีเห็นว่าอุทธรณ์หรือฎีกาคดีใดสมควรได้รับการพิจารณาจากศาลฎีกา และคดีนั้นเข้าหลักเกณฑ์การปฏิบัติหน้าที่ยกร่างคำพิพากษาศาลฎีกาโดยผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา ตามคำสั่งศาลฎีกาที่ ๖๐/๒๕๕๐ ให้ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาผู้นั้นดำเนินการยกร่างคำพิพากษา ตามคำสั่งดังกล่าว แต่หากไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งสำนวนคดีเหล่านั้นคืนงานรับฟ้องเพื่อดำเนินการต่อไปเช่นเดียวกับคดีปกติ

ข้อ ๖ เมื่อองค์คณะผู้พิพากษาศาลฎีกาหรือองค์คณะผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีชำนาญพิเศษที่ได้รับมอบหมายจากประธานศาลฎีกาได้รับสำนวนและบันทึกความเห็นของผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีการ่วมกับร่างคำสั่งไม่รับคดีตามข้อ ๕ แล้ว ให้ประชุมปรึกษาคดีออกความเห็นโดยให้พิจารณาดำเนินการดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าเป็นคดีที่ไม่สมควรได้รับการพิจารณาจากศาลฎีกา ให้องค์คณะผู้พิพากษาศาลฎีกาตรวจและลงลายมือชื่อในร่างคำสั่งไม่รับคดี

(๒) ถ้าเห็นว่าเป็นคดีที่สมควรได้รับการพิจารณาจากศาลฎีกา ให้องค์คณะผู้พิพากษาศาลฎีกาพิจารณาพิพากษาคดีนั้นต่อไปเช่นคดีปกติ

ข้อ ๗ ร่างคำสั่งไม่รับคดีที่องค์คณะผู้พิพากษาศาลฎีกาได้ลงนามแล้ว ให้จัดพิมพ์และจ่ายให้ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาตรวจสำนวนและร่างคำสั่งตามแนวปฏิบัติของศาลฎีกา

ข้อ ๘ คำสั่งนี้ให้ใช้แก่บรรดาคดีที่ประธานศาลฎีกาได้จ่ายสำนวนไว้แล้วก่อนวันที่คำสั่งนี้มีผลใช้บังคับด้วย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑

(ลงชื่อ)

(นายวิรัช ลิ้มวิชัย)

ประธานศาลฎีกา

ภาคผนวก จ

บันทึกความเห็นการไม่รับคดีซึ่งข้ออุทธรณ์หรือฎีกาไม่เป็นสาระอันควรแก่การพิจารณา

คดีหมายเลขดำที่ /

คดีหมายเลขแดงที่ /

เห็นสมควรออกคำสั่งไม่รับคดีซึ่งข้ออุทธรณ์หรือฎีกาไม่เป็นสาระอันควรแก่การ
พิจารณาคดี ตามร่างคำสั่งศาลฎีกาแนบท้าย

สุดแต่จะโปรดพิจารณา

ลงชื่อ

( )

ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา

ภาคผนวก ข

ร่างคำสั่ง

(ไม่รับคดีซึ่งอุทธรณ์หรือฎีกาไม่เป็นสาระฯ)

อ. /

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ /๒๕๕๓

ศาลฎีกา

วันที่ เดือน

พุทธศักราช

ความอาญา

ระหว่าง {

โจทก์

จำเลย

เรื่อง

.....

ฎีกาคัดค้าน

คำพิพากษา

ศาลอุทธรณ์

รับวันที่

เดือน

พุทธศักราช

ศาลฎีกา

รับวันที่

เดือน

พุทธศักราช

โจทก์ฟ้องว่า.....

.....
.....
.....
.....
.....

จำเลยให้การว่า.....

.....
.....
.....

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า.....

.....
.....
.....

.....อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์/ศาลอุทธรณ์ภาค.....พิพากษาว่า.....

.....

.....

.....ฎีกา

ศาลฎีกาตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว อุทธรณ์/ฎีกา ของโจทก์/จำเลยที่ว่า

.....นั้น

เห็นว่า (เลือกเหตุผลตามข้อดังต่อไปนี้)

เป็นอุทธรณ์หรือฎีกาในปัญหาข้อกฎหมายซึ่งเคยมีคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลฎีกาวินิจฉัยข้อกฎหมายดังกล่าวมาแล้วและยังไม่มีเหตุที่จะเปลี่ยนแปลงแนวคำวินิจฉัยเดิม

เป็นอุทธรณ์หรือฎีกาในปัญหาข้อกฎหมายที่ไม่ยุ่งยาก และการวินิจฉัยข้อกฎหมายดังกล่าวจะไม่มีผลเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยของศาลล่าง

เป็นอุทธรณ์หรือฎีกาในปัญหาข้อกฎหมายซึ่งศาลล่างได้วินิจฉัยไว้ถูกต้องแล้ว และไม่มีเหตุที่จะเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยของศาลล่าง

เป็นอุทธรณ์หรือฎีกาในปัญหาข้อกฎหมายที่ถึงแม้จะวินิจฉัยให้เป็นคุณตามข้ออุทธรณ์หรือฎีกา ก็ไม่เป็นเหตุที่จะเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยของศาลล่าง

เป็นอุทธรณ์หรือฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงซึ่งศาลล่างได้วินิจฉัยข้อเท็จจริงดังกล่าวไว้ชอบด้วยเหตุผลแล้วและไม่มีเหตุที่จะเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยของศาลล่าง

เป็นอุทธรณ์หรือฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงซึ่งมีเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวกับดุลพินิจในการกำหนดโทษ รอกการกำหนดโทษ หรือรอกการลงโทษซึ่งไม่มีเหตุที่จะเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยของศาลล่าง

เป็นอุทธรณ์หรือฎีกาที่มีการรับรองหรืออนุญาตให้อุทธรณ์หรือฎีกา และอุทธรณ์หรือฎีกานั้นไม่มีเหตุที่จะเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยของศาลล่าง

เป็นอุทธรณ์หรือฎีกาที่เมื่อพิจารณาอุทธรณ์หรือฎีกาทั้งฉบับแล้วกรณีไม่มีเหตุที่จะเปลี่ยนแปลงผลตามคำวินิจฉัยของศาลล่าง

อุทธรณ์/ฎีกา ของ โจทก์/จำเลย จึงไม่เป็นสาระอันควรแก่การพิจารณา ศาลฎีกาไม่รับคดีไว้พิจารณาพิพากษา

จึงมีคำสั่งให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ.

ลงชื่อ

( )

ลงชื่อ

( )

ลงชื่อ

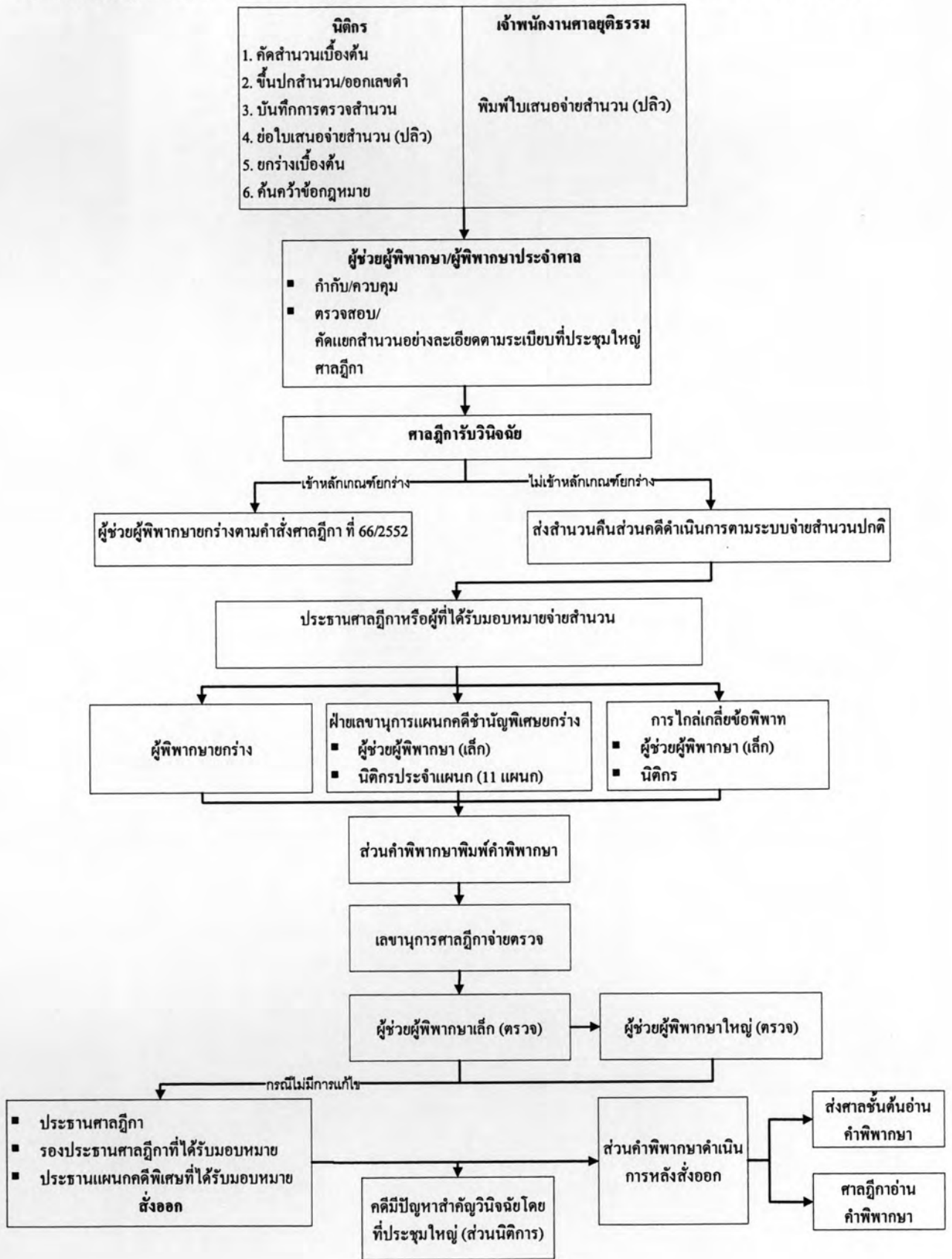
( )

ศาล.....

ศาลอุทธรณ์/ศาลอุทธรณ์ภาค.....

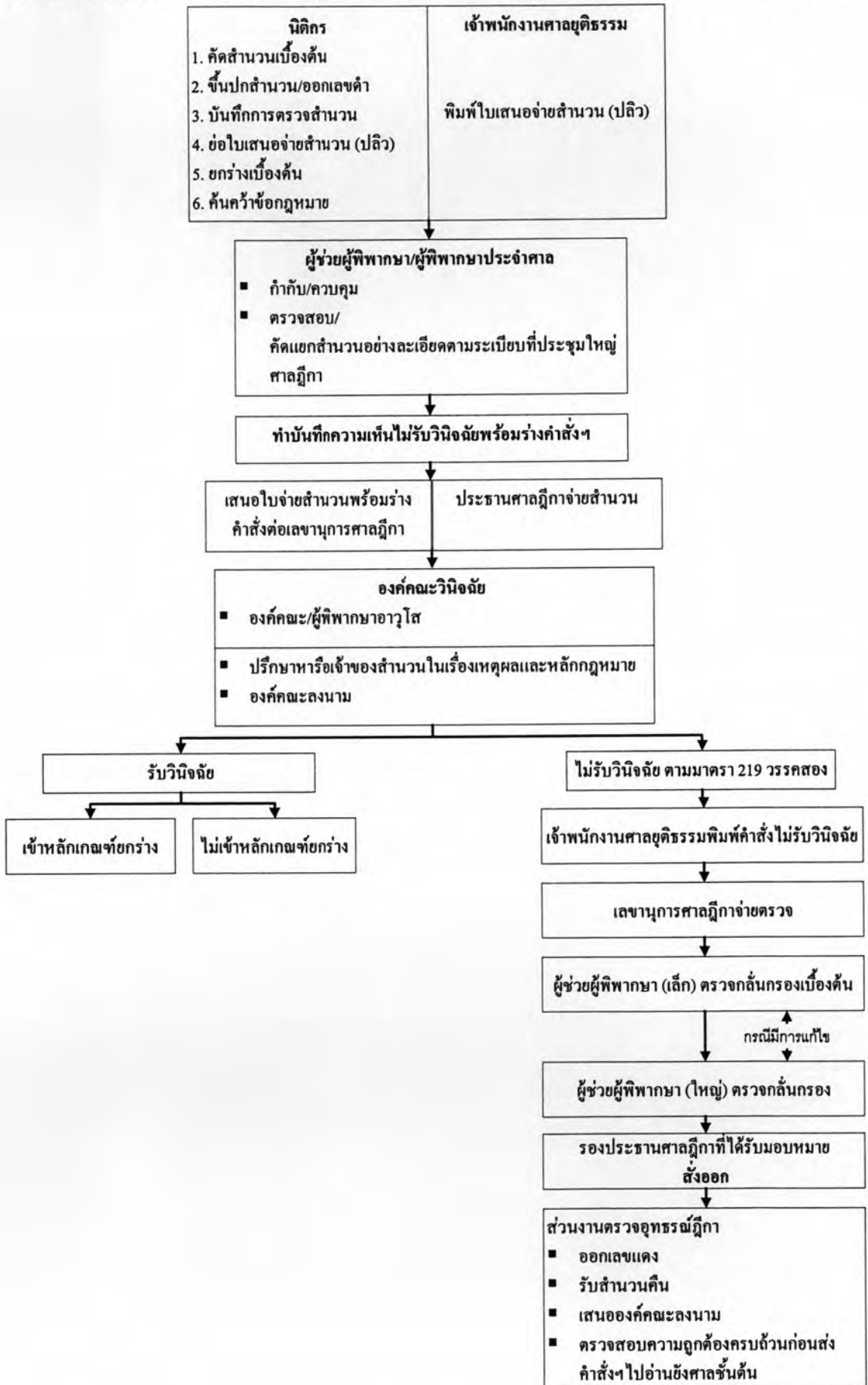
ภาคผนวก ข

แผนภาพแสดงกระบวนการการปฏิบัติงานตามคำสั่งศาลฎีกา กรณีไม่เข้ามาตรา 219 วรรคสอง

ภาคผนวก ข

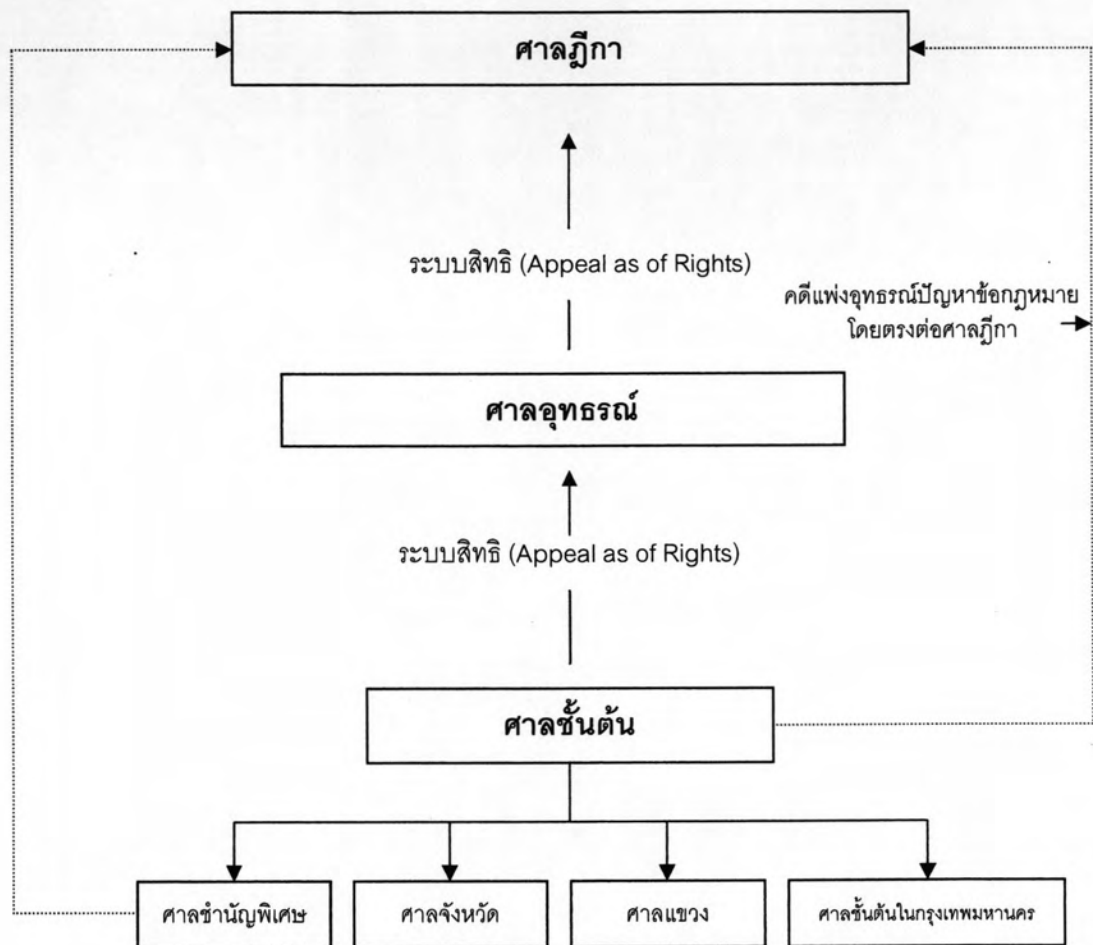
แผนภาพแสดงกระบวนการการปฏิบัติงานตามคำสั่งศาลฎีกา กรณีเข้ามาตรา 219 วรรคสอง

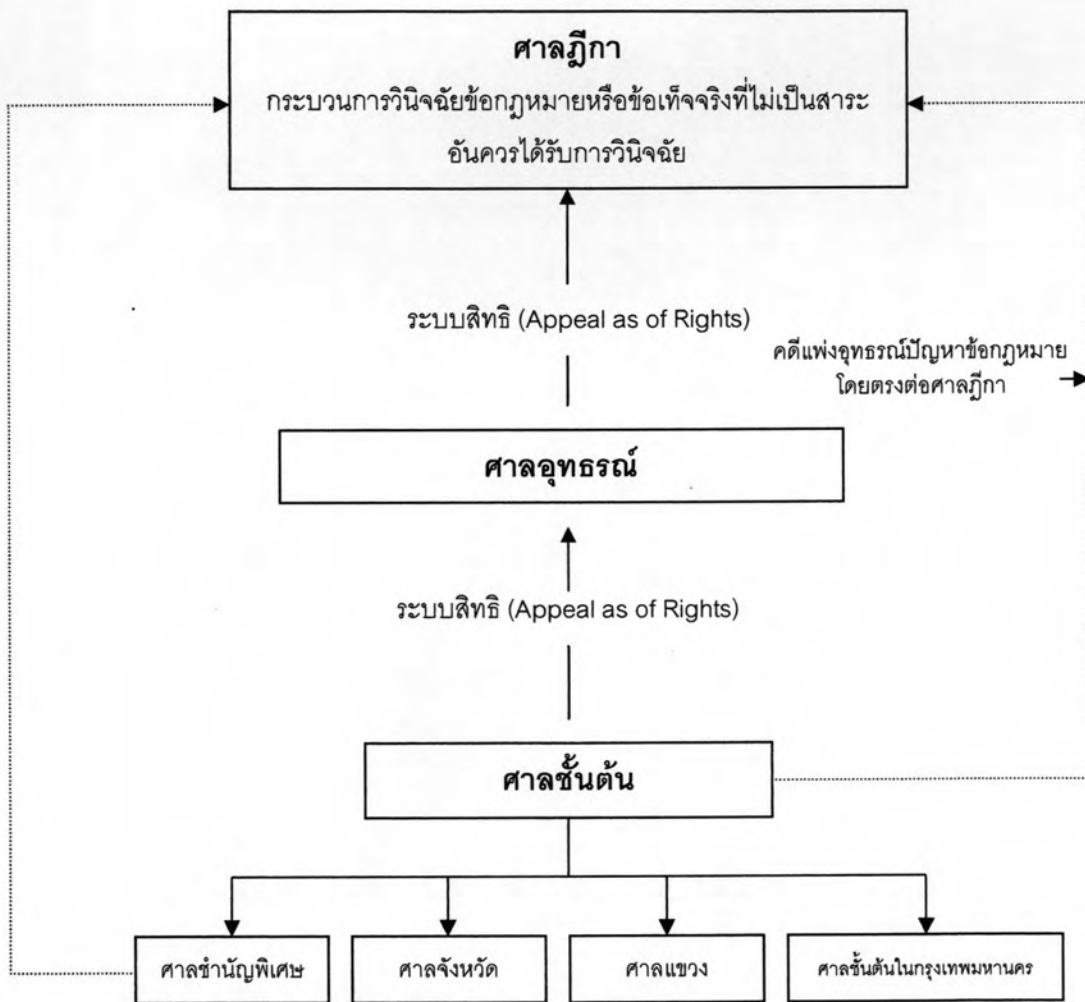
ภาคผนวก ฉ

โครงสร้างศาลยุติธรรมของไทยก่อนการบังคับใช้รัฐธรรมนูญฯ มาตรา 219 วรรคสอง

ภาคผนวก ญ

โครงสร้างศาลยุติธรรมของไทยหลังการบังคับใช้รัฐธรรมนูญฯ มาตรา 219 วรรคสอง

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

- ผู้เขียน** นางสาวอิสริย์ แจ่มจันทร์วงษ์
เกิดเมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2521
- การศึกษา** นิติศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2543
เนติบัณฑิตไทย สมัยที่ 56 สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา
เข้าศึกษาในหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2550
- การทำงาน** เจ้าพนักงานคดีปฏิบัติการ สำนักอำนวยการประจำศาลฎีกา

